

מסורת הש"ס

^[א] צ"ק סד: חולין פז. בסורות נא, ט סוטה כח. נמו: יצימות נח. קדושין סז: א. ז"ל כה. יעקב, ד' [למקנ ד: ט] שנת כ,א. ז"ל ויליאמא, ו' רש"ל מ"ו, ח [ויקרא ד, ט] ז"ל ליניבא, ו' ז"ל ואמרינן. רש"י,

תורה אור השלם
אשר בפיס כל אשר לו ספיר וקשקשת בפיס כיפיים ובגזקלים אתם תאכלו:
ויקרא י א ט

2. או נפש אשר תגע בכל דבר קטן או בגבלת חיה טמאה או בגבלת שרץ טמא ונעלם ממנו יהוא טמא ואָשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו יהוא ידע ואָשם:

ויקרא י א ג
3. וְשָׁכַב אִישׁ אִשָּׁה טְהוֹרָה טְהוֹרָה וְנִעְמָל מַעֲשֵׂי אִישָׁה וְנִסְתָּרָה וְהָיָא נִטְמָאָה וְעַד אִין בָּהּ הוּא לֹא נִתְפָּשָׁה: במדבר ה יג

4. וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת תִּשָּׂא אֶת פָּנֶיהָ וְהָיָא נִטְמָאָה וְעַד אִין בָּהּ הוּא לֹא נִתְפָּשָׁה: במדבר ה לא
5. וְנִעְמָלָה מַעֲשֵׂי כָל חַי וּמְעוּף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה:

אויב כח כא
6. לא ידע אָנוּשׁ עֲרֵבָה וְלֹא תִמְצֵא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים: אויב כח יג

הגהות הב"ח

^(א) נח' ונעלם ונעלם למיץ על העלם טומאה:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ידיעת ובי' והוא ידע שהתייש. עיין לקמן דף קד: תוס' ד"ה א':

רבינו חננאל

ופרקין רבי בעלמא ככללי ופרטי דריש ולענין כבוד איידי דכתב ופדוריו מכן חדש תפדה סמוךיו זה לזה ואח"כ כתב בערך כסף חמשת שקלים סבר אין זה כלל ופרטי אבר ריבוי ומיעוט. וכדנאם דבי ר' ישמעאל בעניי הדגים דכתיב וכל אשר אשר אין לו ספיר וקשקשת בימים ובחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם. תנא דבי ר' ישמעאל במים במים שתי פעמים אין זה כלל ופרט אלא ריבוי ומיעוט ובר סבר לה כתנא דבי ר' ישמעאל ודריש לה בריבוי ומיעוט:
ורבנן סברי כדאמרי במערבא כל מקום שאתה מוצא שני כללות סמוכין זה לזה הטל פרט ביניהן ודונם בכלל ופרט. וכבר פירשנוה בסוף פרק ואלו טרפות. ואסיקנא אלא ד' בשבועות נסיב לה למתני' ד' עקיבא וליא סבר לה כותיה דחייב לישעבר. גופא מנין שאינו חייב אלא בביש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם ביניהם. ת"ל ונעלם שתי פעמים דברי ר' עקיבא. רבי אומר אינו צריך שני ונעלם. אלא ונעלם

ריבוי ומיעוט. וריבה הכל ומיעט סס הכי מפרש לה נקדושין [כא:]:
והכל. גבי פדיון הבן להכי דריש ליה בריבוי ומיעוטי משום דלפין הפרט בין שני כללות:
כדנאם דבי רבי ישמעאל. כאלו טריפות [חולין סז.]:
דליכא תנא דדריש את זה תאכלו מכל אשר במים כלל דימים וצנחלים פרט במים חזר וכלל ופליג עליה תנא דבי רבי ישמעאל ואמר

במים במים סמוכין זה לזה ואח"כ

כתיב דימים וצנחלים הלכך אין זה כלל ופרט אלא הטילה ציניהם

לדרשו בריבוי ומיעוטי:
ורבנן. דפליגי עליה דרבי ודרשי ליה בכלל

ופרט סבירא להו כדאמרי במערבא:
אין האיש מנוקה מעון. שגא עליה אחר נסמטהר:
ידיעת ציס רבו. שלמד צבית רבו שהנוגע בטומאה

טמא * והוא ידע שהרגיש כשנוגע אצל לא התבונן לשום על לבו שנטמא ^(א)
בטומאה כשנוגע בה)
שמה ידיעה: ד' צפנים. שמים לחיוצ הכנסה דעני והכנסה דבעל הבית וצ' לפטור כשזה עוקר וזה מניח דכתיב ^(ב)
בעשותה העושה את כולה (שנז דף ג.)
דעיקר שנת. שעיקר מסכת בליסורי שנת:
אזנא. יליאות שכן מן המורה:
פולדוס. הכנסות דלא מיפרשן כדהיא:
מרחי הויין. ומתני' דהכא ד' תנן:
שסים לחיוצ.

הואלה דעני והואלה דבעל הבית:
ושסים לפטור. אחת שהעני פושט ידו לפניו ומתן צעה"צ לתוכה והעני הוילאה ועצד איהו הנחה ולא עצד עקיר וצעה"צ עקר ולא הניח וטניהם פטורין ואחת צעה"צ פושט ידו מילאה לחוץ ונטל העני מתוכה והניח דעצד גמי בעל הבית עקירה והעני הנחה וטניהם פטורין צשתי הואלות הללו:
חיוצי מאי נינהו יליאות. דהא יליאות קמני ויליאות דחיוצא מרחי הוא דהויין חדא דעני ומדא דצעה"צ:

^(א) וצנחלים

^(ב) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

^(א) וצנחלים

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

ה.דתנא דבי ר' ישמעאל במים במים שני פעמים ב'.

כ א מ"י פ"ב מ"א סוטה הלכה ח סגנו עשין מה:

מוסף רש"י

ריבוי ומיעוטי. אין הפרט פירושו של כלל שמאמר אין בכלל אלא מה שבפרט, אלא למעטיו הוא כג, לפי שכללל היה מרבה את הכל ובה מיעוטו אחריו לומר כזה ויחזא בו כללותו ק, הילכך אפילו לא חזר וכלל הייתי מביא כעין הפרט וכי חזר וריבה ריבה הכל ולא מיעט ק אלא דבר אחד ומסרו כמבוי לתמים אחז דבר הראוי למעט מן הכלל. פי' מיעוט, מעט קאמ משמעו (קדושין כא.) **במים במים** שני פעמים. תאכלו כל אשר במים, כל אשר לו ספיר וקשקשת במים, הואיל וכללים סמוכים הם והפרט אינו צינחלים, דמשמע כתיב

וימים ונחלים הוא דבעין ספיר וקשקשת אצל שימין ומעורות לו, אין זה מדרש בכלל ופרט, דלא למרביי אלא כעין הפרט, אלא בריבה ומיעט וריבה ואחריו כל מילי אלא דמיעוט מהני למעטיו פורטא חדא מילתא וחו לא (ב"ק טז) כלומר כל מקום שמאמר צ' כללות ו' אצל ו' ופרט אחריו, כגון הכא את זה תאכלו מכל אשר במים

אשר לו ספיר וקשקשת במים, דהיינו שני כללות דמשמע דכלל מים בעינן ספיר וקשקשת, ופרט כתיב אחריוס צימים ונחלים, דמשמע צימים ונחלים הוא דבעין ספיר וקשקשת אצל שימין ומעורות לו, אין זה מדרש בכלל ופרט, דלא למרביי אלא כעין הפרט, אלא בריבה ומיעט וריבה ואחריו כל מילי אלא דמיעוט מהני למעטיו פורטא חדא מילתא וחו לא (ב"ק טז) כלומר כל מקום שמאמר צ' כללות ו' אצל ו' ופרט אחריו, כגון הכא את זה תאכלו מכל אשר במים

אשר לו ספיר וקשקשת במים, דהיינו שני כללות דמשמע דכלל מים בעינן ספיר וקשקשת, ופרט כתיב אחריוס צימים ונחלים, דמשמע צימים ונחלים שטעביס הם בעינן ספיר וקשקשת אצל הגדלים במים מונסין מיתאכלי בלא ספיר וקשקשת, אין זה כלל ופרט, לא דיינין ליה בכלל ופרט, אלא מעילין הפרט ציניהן ודעין אותו בריבוי ומיעוטי (בבברות נא.) הואיל וסני הכללות סמוכין, כשתטיל פרט אחריוס צימים מדה בתורה הוא שלא מדונם בכלל ופרט אלא בריבוי ומיעוט, דלהכי פלגינשו רחמנא לפרטא מכללא דלא מדרשיה בכלל ופרט, ואיכא צין ריבה ומיעט לכלל ופרט, דבי דרשין כלל ופרט היו פרט פירושו של כללא ואין בכלל אלא מה שבפרט, אפילו דבר הדומה לו אין קך להיזא, ונשכלל קך כלל שני אחר הפרט, אחי נאחוי מיי' דדמי ליה לפרט, אכל כי דרשין ריבה ומיעט, לא פירש המיעוט את הריבוי אלא מיעט שלא טמעט ממנו הכל אלא זה והדומים לו, וכלאו רבו שני היו מרעין כל דדמי ליה למעוטי, ואהני רבוי שני נאחוי כל מילי, ואהני מיעטא למעוטי מיי' דלא דמי ליה כלל, והכי מפרשין בפקד נגמרי דין (פסהדרין מה:.) גבי כל הסתלקות מילין, דריבוי ומיעוט לחודים מיימי כלל דדמי ליה בכל מילי (חולין

טז.) דומין שהאיש מנוקה מעון. שלא בא עליה לאחר נסמטהר שהמורה אסרה עליו דכתיב (במדבר ה) והיא נטמאה (ויבמות יח.) וכעיי"ז

קדושין כז.) שלא בא עליה משאסרה עליו, האשה היא משאסרה את עונה, שיעקובה המים (סוטה כח.) אין האיש מנוקה מעון. מעון מוץ קשאה האסורה לו, צין מוץ שסמרה צין בלחות (שם

לשום (שבת ב.) שמים שהן ארבע בפנים. לוחות המעדים בפנים, שמים מן המורה הואלה והכנסה דעליו הים, ובפרק הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכנסה דעני העומד בחוץ, ושמים מדיבניהם כשהמלכה נעשית על ידי שנים זה עוקר וזה מניח למתלה אסור ואם עשה פטור, כדיליף הורקן ברישא נפקא לן מילין משה ויעבדיו קול במתהו וגו', לא תפיקו מרה"י להיציא נדבה למתנה לנפש, וזוהי השבת היה כדיליף התם, ועל שמים אלו חייב טהאל על שגגתו ועל זדונו כרת ועל התרלותו סקילה, וכן בכל מלאתם שנת (שם.) שהן ארבע מדיבניהם הוסיפו שמים לאסור למתלה ואם עשה פטור (שם.) ושמים שהן ארבע בחוץ. שמים מן המורה, הואלה והכ